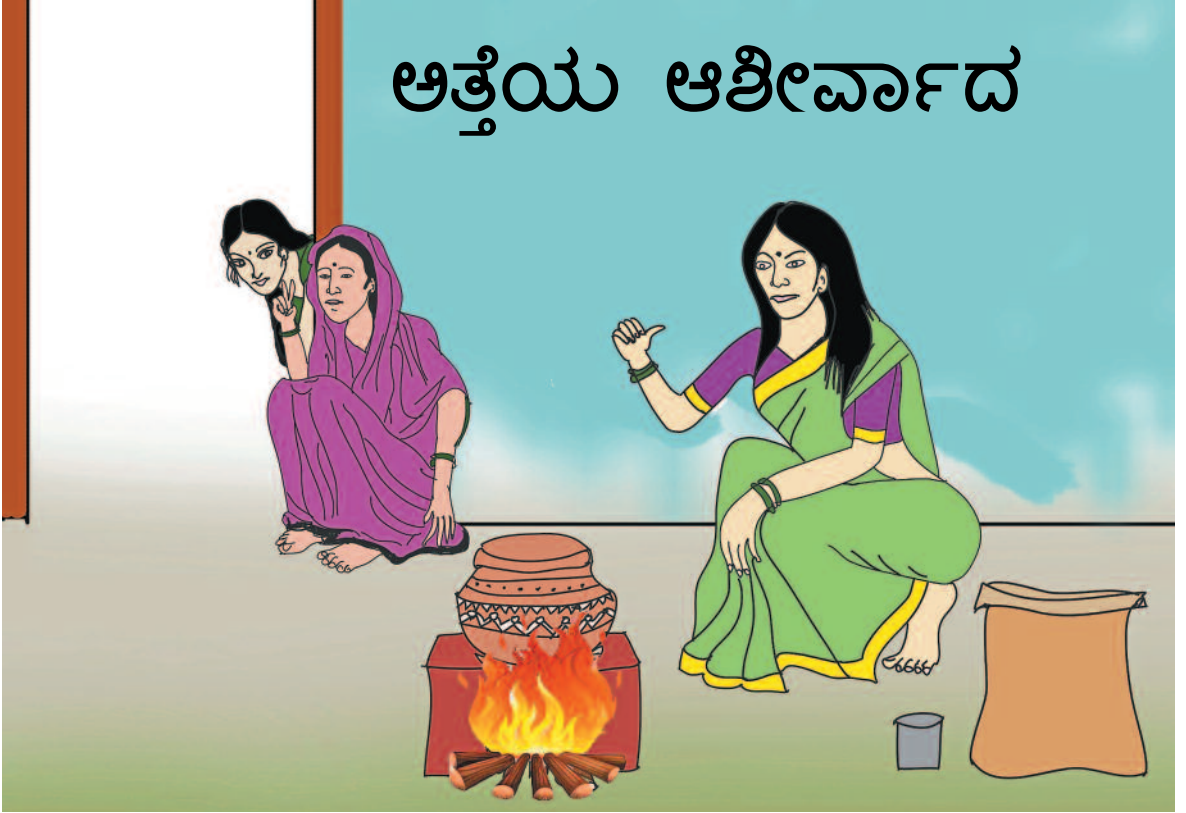

ಅತ್ತೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದ

ಪದ್ಮನಾಭ ರಾವ್

ಚಿತ್ರ: ಮಂಜುನಾಥ ಹುಲಕೊಪ್ಪ

ಅದೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಬಡವರಾಗಿದ್ದರೂ, ಉಪವಾಸ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹರಕಲು ಬಟ್ಟೆ ತೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಬದುಕು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಮನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಾಯಿ, ಮಗ-ಸೊಸೆ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮನೆಯ ಅತ್ತೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಗ್ಗು ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲು ತಾನು ಕೂತ ಜಾಗದಿಂದಲೇ ಸೊಸೆಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಆದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಆ ಘಾಟಿ ಮುದುಕಿ. ಅವಳ ಸೊಸೆಯೋ ತೀರ ಪೆದ್ದಮ್ಮಣ್ಣಿ. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯವಳು. ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳದೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸೊಸೆ ಪ್ರತಿ ಸಲ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವಾಗಲೂ, 'ಅಕ್ಕಿ ಎಷ್ಟು ಹಾಕಲಿ? ಎಂದು ಕೇಳುವುದು, ಅತ್ತೆ ಎರಡು, ಮೂರು ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿ ಅಷ್ಟು ಹಾಕು ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎರಡು ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿದರೆ, 2 ಪಾವು, 3 ತೋರಿಸಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ಎಂದು ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸೊಸೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಆ ಊರಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಮಾರಿ ರೋಗ ತಗಲಿ ಅತ್ತೆ ಜ್ವರದಿಂದ ಸತ್ತು ಹೋದಳು.

ಸೊಸೆಗೆ ಗಾಬರಿ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಅಕ್ಕಿ ಎಷ್ಟು ಹಾಕಲಿ ಎಂದು ಯಾರನ್ನು ಕೇಳುವುದು? ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಅತ್ತೆಯಂತಹುದೇ

ಒಂದು ಗೊಂಬೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಿ, ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರೆ ಎಂದು ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡಳು. ಸರಿ, ಮಾತೃಭಕ್ತನಾದ ಅವನು ತಾಯಿಯನ್ನೇ ಹೋಲುವ ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನ ಗೊಂಬೆ ಮಾಡಿಸಿ ತಂದು, ಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದ. ದಿನವೂ ಅಡುಗೆಗೆ ಒಲೆ ಹಚ್ಚುವ ಮೊದಲು ಸೊಸೆ 'ಅತ್ತೆ! ಎಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕಲಿ?' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮೊದಲು ಎರಡು ಬೆರಳು ಕಾಣಿಸಿದರೆ ಎರಡು, ಮೂರು ಕಾಣಿಸಿದರೆ ಮೂರು ಪಾವು ಅಕ್ಕಿ ಇಟ್ಟು, ಬಾಳೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಬಡಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವರ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸು ಅಪಾರ ಸೋಮಾರಿ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೋ ಸಂಧಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ತಿಳಿದು, ತಾನೇ ಊಟವನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಬಗೆಯ ಫಮ್ನನೆಯ ಸಾರು, ಹುಳಿ, ಗೊಜ್ಜು, ಪಲ್ಯ, ಯಾರಿಗುಂಟು ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ? ಇದೇ ರೀತಿ ಹಲವಾರು ದಿನ ನಡೆದಿತ್ತು. ಗಂಡ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಸೊಸೆ ಊಟ ಬಡಿಸಿ ಆಚೆ ಬಂದು ತಾನು ಊಟ ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಳೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ನಾಪತ್ತೆ! ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ಮತ್ತೆ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯೋರು, ಎಂದು ಸೊಸೆ ಎಲೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಗಂಡನಿಗೆ ಮನೆಯ ಅಕ್ಕಿ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಯಾಕೆ ಮುಗಿತು? ಇಲಿ ಇರಬಹುದಾ? ಎಂಬ ಗುಮಾನಿ ಬಂದಿತು. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಆಕೆ ಅತ್ತೆಯ ಊಟದ

ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅಸಾಧ್ಯ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದ ಅವನು ಆಕೆಯನ್ನೂ ಗೊಂಬೆಯನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ. ಸೊಸೆ ಅಳುತ್ತ ಹತ್ತಿರದ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದಳು. ರಾತ್ರಿ ಕತ್ತಲೆಯಾಯ್ತು. ಅತ್ತೆಯ ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ಅವುಚಿಕೊಂಡೇ ಒಂದು ಮರದ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದಳು. ನಡುರಾತ್ರಿ, ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಮನೆಯ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ ಕಳ್ಳರು ಬಂದರು.

ತಮ್ಮ ಲೂಟಿಯ ಗಂಟನ್ನು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸೊಸೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ, ಗೊಂಬೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಧೂಪ್ ಎಂದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಳು. ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಭಯವಾಗಿ, ದೆವ್ವ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದರು. ಸೊಸೆ ಬೆಳಗುತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ! ಚಿನ್ನ, ನಾಣ್ಯಗಳ ರಾಶಿ ರಾಶಿ! ಹದರಿ ಅದನ್ನು ಹೊರಲಾಗದೆ ಹೊತ್ತು ಮನೆ ಸೇರಿದಳು. ಜಾಣ ಗಂಡನಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರ ಮಾಡಿ ನಗನಾಳು ಗುಟ್ಟಾಗಿಟ್ಟು. ಅತ್ತೆ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಸೊಸೆ ಮತ್ತೆ ಸಂಸಾರ ಶುರು ಮಾಡಿದಳು. ಆ ಪೆದ್ದಿ ನೆರೆಮನೆಯ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಇದನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗದೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸೂ ಮರುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಚಿನ್ನದ ರಾಶಿಗಾಗಿ ಕಾದಳು. ಕಳ್ಳರೇನೋ ಬಂದರು. ಆದರೆ ಇವಳು ಬಿದ್ದ ಸದ್ದಿಗೆ ಅದೇನು ಎಂದು ನೋಡಿ, ಅವಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಥಳಿಸಿ ಓಡಿಹೋದರು. ಪೆದ್ದಿಗೆ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯ ಸೋಮಾರಿಗಿಲ್ಲಿ ಬರತ್ತೆ? ■